

Regjeringen ikke skulde finde Anledning til at give Selskabet Fortrinsret til at bygge flige Forbindelses- eller Sidebaner.

41. Den af Selskabet i Henhold til det Foranførte stillede Sikkerhed af 20,000 £ Sterling bliver forsaavidt den ikke er benyttet til Dækning af Regjeringens mulige Krav paa Selskabet, først at tilbagebetale til Selskabet, naar den hele danske Deel af Jernbanesystemet er fuldført og aabnet for Driften overensstemmende med de ovenfor givne Bestemmelser. Indtil da tjener dette Beløb i Forbindelse med Selskabets øvrige Indtægter og Giendele Regjeringen til Sikkerhed for de ovenanførte Betingelsers Opfyldelse, og skulde Regje-

ringen blive nødsaget til at gjøre sig betalt i dette Beløb, skal Selskabet under Concessjonens Fortabelse være pligtigt til uden Ophold at supplere Sikkerheden til dens oprindelige Beløb.

§ 2.

Regjeringen bemyndiges til at træffe alle de Foranstaltninger, som forudsættes i ovenstaaende § 1, samt til at indrømme saadanne mindre væsentlige Modificationer i de der anførte Betingelser og Bestemmelser, ved hvilke der ikke skeer nogen Forandring enten i Foretagendets Omfang eller i Statskassens Sikkerhed og Rettigheder ligeoverfor Concessionshaverne.

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

Ønskeligheden af ved en Jernbane at bringe det sydlige Sjælland og Verne Falster og Lolland i en nærmere Forbindelse med Hovedstaden og de øvrige Provinde har været erkjendt allerede fra den første Tid, da der blev Spørgsmaal om Jernbaneanlæg her i Landet. Ved kongelig Resolution af 25de Mai 1844, hvorved det tillodes Industriforeningen i Kjøbenhavn at overdrage den samme meddeelte Concessjon paa Anlæg og Drift af en Jernbane fra Kjøbenhavn til Møskilde til det sjællandske Jernbaneselskab, blev der givet dette Selskab Tilfagn om Concessjon paa Banens Forlængelse over Rønnede til en Havn paa Sjællands Sydkyst under den Betingelse, at Selskabet inden 1½ Aar fra bemeldte Resolutions Dato fremlagde Plan og Overslag til et saadant Anlæg og derhos godtgjorde, at det havde de dertil fornødne Pengemidler til Disposition. Dette Tilbud bortfaldt imidlertid, da der ikke inden Ulobet af den nævnte Frist fra det sjællandske Jernbaneselskab indkom noget Forslag til et saadant Anlæg.

Først i Efteraaret 1855, da Jernbanen mellem Møskilde og Korsør næsten var fuldbendt, blev der gjort et Forsøg paa at fremkalde et

saadant Anlæg, idet flere større sjællandske Lehnbesiddere og Godseiere fremkom med et Andragende om, at Regjeringen ved en Rentegaranti af 4% vilde fremme Anlægget af en Jernbane fra Ringsted til Rønnede efter en med Andragendet fulgt Plan. Herpaa troede Ministeriet dengang ikke at kunne gaae ind, allerede af den Grund, at Spørgsmaalet om Anlægget af en jydsk Jernbane maatte afgjøres, forinden der kunde være Tale om at yde Understøttelse til andre forholdsviis mindre vigtige Jernbaner.

Under 25de Septbr. 1859 indkom et Andragende fra flere Beboere og navnlig større Godseiere af Sydsjælland, Møen, Lolland og Falster om, at der i den Plan, som Regjeringen maatte lægge til et Jernbanenæt i Kongeriget, maatte optages et Jernbaneanlæg fra Ringsted til Bordingborg. Dette Andragende troede Ministeriet af den ovenanførte Grund heller ikke at burde indlade sig paa, saameget mindre som Andragendet ligeledes gif ud paa, at det ommeldte Baneanlæg skulde tilveiebringes ved Tilbud af Statskassen.

Derefter har Spørgsmaalet om Anlæg af en sydsjællandsk Jernbane hvilet, indtil Civil-